

در خط مقدم میان ترکش و تعهد؛ روایتی از دوازده روز ایستادگی سپیدپوشان ایران

وقتی در بیماران تهران، آمبولانسی هنوز می‌رفت...

در دوازده روز آتش و خون، آن‌سوی صدای انفجار و موج پدافند، بیمارستان‌ها نیز جبهه‌ای خاموش اما حیاتی بودند؛ جبهه‌ای که این‌بار مستقیماً هدف حمله دشمن قرار گرفت. رژیم صهیونیستی، با عبور آشکار از خطوط قرمز حقوق بشر و قوانین بین‌المللی، نه تنها مردم بی‌دفاع ایران را آماج حملات قرار داد، بلکه زیرساخت‌های سلامت، آمبولانس‌ها و حتی کادر درمان را نیز به‌صورت مستقیم هدف گرفت.

به گزارش وبدا، در حملاتی که هیچ تمایزی میان رزمنده و غیرنظامی قائل نشد، ۸ بیمارستان در کشور و برخی مناطق مرکزی کشور آسیب دیدند. ده‌ها پایگاه اورژانس و مراکز جامع سلامت نیز از آتش دشمن در امان نماندند.

اما شاید فاجعه بارترین بخش ماجرا، هدف قرار گرفتن آمبولانس‌ها و تیم‌های امدادی بود؛ جایی که حتی نشان هلال سلامت هم مانع شلیک دشمن نشد.

۹ آمبولانس به‌طور مستقیم آسیب دیدند، برخی در مسیر انتقال مجروحان مورد هدف قرار گرفتند؛ آنچه این اتفاق را به جنایتی مضاعف بدل می‌کند، شهادت ۶ نفر از کادر درمان و ۲۰ نفر مجروحین از میان مدافعان سلامت است؛ زن و مردانی که تنها ابزارشان سِرُم و آتل بود، نه سلاح.

دکتر کرمانپور، رئیس مرکز روابط عمومی وزارت بهداشت، در یادداشتی در شبکه ایکس نوشت: دروغ‌گوترین رژیم عالم، در آغاز عملیات گفت به مردم ایران کاری نداریم. اما ما کودکی را از دست دادیم که تنها دو ماه داشت... بیمارستان‌ها، مادران باردار، آمبولانس‌ها... این جنگ نه علیه نظام، که علیه زندگی بود.

در روزهای آتش، ۵۳۵۶ نفر در جریان حملات مجروح یا شهید شدند؛ از این تعداد، ۶۱۰ شهید شناسایی شده‌اند، که در میان آنان، ۱۳ کودک و ۴۹ زن دیده می‌شوند؛ دو تن از زنان شهید، مادران بارداری بودند که در بیمارستان‌های تهران و اصفهان جان باختند.

همچنین، ۶۸۷ عمل جراحی سنگین و اورژانسی در مراکز درمانی کشور انجام شد، که برخی از آنها در بیمارستان‌هایی صورت گرفت که بخشی از زیرساخت‌شان دچار تخریب شده بود.

با این حال، نظام سلامت ایران حتی در سخت‌ترین ساعات هم از پا نیفتاد. تمامی بیمارستان‌ها، درمانگاه‌ها و مراکز اورژانسی کشور در وضعیت آماده باش مطلق قرار گرفتند. هیچ مرکز درمانی تعطیل نشد و هیچ مجروحی بدون خدمات باقی نماند.

دکتر محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت، در بازدید از بیمارستان‌های تهران، که تنها در یک روز بیش از ۱۳۰ مجروح پذیرش کردند، اعلام کرد: نظام سلامت ایران با تکیه بر سرمایه انسانی خود و آمادگی کامل، به‌رغم تمامی آسیب‌ها، ایستادگی کرد. مراکز درمانی، با وجود فشار بی‌سابقه، خم نشدند.

در سطح ملی، دکتر محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، در جلسه‌ای با مدیران وزارت بهداشت، عملکرد نظام سلامت را «پس از نیروهای مسلح، درخشان‌ترین جلوه دفاع ملی دانست. وزرای ورزش و جوانان و نیز اعضای کمیسیون بهداشت مجلس نیز در دیدار با وزیر بهداشت، از جهاد شبانه‌روزی کادر سلامت تقدیر کردند.

در این میان، پرستاران بار دیگر نقش خود را به‌عنوان تپنده‌ترین رگ این سیستم ایفا کردند. دکتر عبادی، معاون پرستاری وزارت بهداشت، در پیامی رسمی نوشت: پرستاران ایران، از دفاع مقدس تا کرونا و امروز، همواره فراتر از نقش مراقبتی ظاهر شده‌اند. آنان ستون انسانی ایستادگی در دل بحران‌ها هستند. ملت ایران می‌داند که با چنین فرزندان، از سخت‌ترین آزمون‌ها نیز سربلند عبور خواهد کرد.

و حالا که آتش بس اعلام شده، یک حقیقت در حافظه ملی باقی مانده است: رژیم صهیونیستی، نه فقط غیرنظامیان، که جان را هدف گرفت؛ جان زخمی شده‌ای را که بر دوش سفیدپوشان سلامت این کشور به حیات بازمی‌گشت.

مدافعان سلامت ملت ایران در این ۱۲ روز مرهم زخم ۴ هزار و ۷۴۶ ایرانی بود که از سوی رژیم جنایتکار صهیونیستی مورد حمله واقع شده بودند. تاکنون ۳ هزار و ۴۳۶ ایرانی درمان شده‌اند و به آغوش وطن بازگشته‌اند.

و حالا که آتش بس اعلام شده، آنچه از دل این ۱۲ روز باقی مانده، تنها آمار نیست؛ یک تصویر ماندگار است: بیمارستانی نیمه سوخته اما زنده. پرستاری با دستان خون‌آلود، اما مصمم. آمبولانسی با شیشه شکسته، اما هنوز در حرکت.

آری، آنچه فرو ریخت، بیمارستان نبود. آنچه از کار افتاد، آمبولانس نبود. آنچه در هم نشکست، «انسانیت» بود. انسانیتی که نه در بیانیه‌های دیپلماتیک، که در سطل خونی که پرستار هر ۴۵ دقیقه تعویض می‌کرد، در دستی که تا صبح بالای سر کودک زخمی ماند، و در چشمی که پشت ماسک اشک ریخت اما نلرزید.